

Šanci si zaslouží ti nejodhodlanější

ONDŘEJ PEŠEK

JSOU JEDNÁNÍ, která probíhají v zákulisí, pak ta, jež se odehrávají před médii, a nakonec ta, která mohou někomu připomínat spíše příjemné popovídání mezi dobrými přáteli. ► Společnost Amundi Asset Management má ve své strategii podporu mladých talentů. Jako vůbec první dostala podporu v podobě divoké karty na turnaj na Konopišti česká naděje, teprve patnáctiletá KLÁRA SIONKOVÁ. ► O tom, proč si vybrali zrovna ji, se sama přijela zeptat přímo generálního ředitele FRANCKA DU PLESSIXE. A celý jejich rozhovor, i atmosféru, která při něm panovala, jsme se pro vás pokusili zachytit.

K. S.: FRANCKU, DĚKUJI ZA DIVOKOU KARTU. SNAD JSEM VÁS TŘETÍM MÍSTEM NEZKLAMALA, PŘESTO, PROČ JSTE SI VYBRALI PRÁVĚ MĚ? Kláro, nejdřív bych ti rád pogratuloval ke třetímu místu. Udělala jsi nám velkou radost. Ukázalo se, že naše volba byla správná. Uvažovali jsme o více hráčkách, převážně z pohledu jejich výkonnosti, a nakonec jsme se rozhodli pro tebe. I když jsi byla ze všech nejmladší, tak jsme tušili, že máš největší odhodlání a ochotu udělat pro dobrý výsledek maximum. Vzhledem k tvému věku by ses na náš turnaj Amundi Czech Ladies Challenge bez divoké karty nedostala, a proto jsme ji nakonec dali tobě. Je to i naše strategie, pomáhat v rozvoji mladým talentům.

F. P.: KLÁRO, CO TI ÚČAST DALA? POMOHLA TI K ZÍSKÁNÍ VĚTŠÍHO SEBEVĚDOMÍ NEBO SBÍRÁNÍ ZKUŠENOSTÍ? Ještě jednou děkuji za kartu a příležitost získat nejen větší sebevědomí, ale poprvé i zkušenosti mezi opravdovou konkurencí. Těch poprvé vlastně bylo najednou strašně moc. Poprvé jsem hrála před více diváky, poprvé si musela plnit mediální povinnosti a poprvé si zahrála s profesionálními hráčkami. Vlastně už když se objevila první startovní listina, tak jsem své jméno našla ve skupině s loňskou vítězkou. Byla jsem z toho překvapená, ale o to víc se na turnaj těšila. I když nakonec nepřijela, poprvé jsem hrála se dvěma cizinkami a bylo fajn se s nimi moci porovnat a pozorovat, jak hrají a jak se třeba vyrovnávají se zkaženými ránami. Hodně jsem si z toho odnesla. Velká

škola a zkušenost, za kterou ještě jednou děkuji.

K. S.: JAK SE ALE TURNAJ LÍBIL VÁM? SPLNIL Z POHLEDU TITULÁRNÍHO PARTNERA VAŠE OČEKÁVÁNÍ? Ano, byli jsme moc spokojeni a také rádi, že se turnaj vrátil na Konopiště a mohl se vůbec v plánovaném termínu a za stávajících podmínek uskutečnit. Měli jsme i šťastnou ruku při udělení naší vůbec první divoké karty. Ano, byla jsi první hráčkou, která kdy od nás v České republice divokou kartu na turnaj dostala.

F. P.: CO BUDE TEĎ, JAKÉ JSOU TVÉ NEJBLIŽŠÍ PLÁNY V GOLFU A VE STUDIU? CO VLASTNĚ DĚLÁŠ ZA ŠKOLU, JAK SE TO DÁ ZVLÁDAT? Nejbližším plánem je reprezentace – mistrovství Evropy družstev v Portugalsku, kam mě nominovala Česká golfová

federace. Ve studiu jsem v polovině osmiletého gymnázia Mensa v Praze, takže mě čekají ještě další čtyři roky a pak bych ráda pokračovala na univerzitu ve Spojených státech. To je jeden z mých největších snů a škola mě v něm už teď hodně podporuje. Je to náročné, protože golf je hodně o dostatku času, ale ve škole mám individuální plán, takže se to zvládat dá. Ovšem nic mi ve škole neodpustí.

K. S.: A VAŠE PLÁNY? BUDETE POKRAČOVAT V PODPOŘE MLADÝCH HRÁČEK A TURNAJŮ? Ano, plně v to doufám a máme to i jako společnost v plánu. Jak známo, v golfu se angažujeme od roku 2011 a momentálně jsme se na pět let stali titulárním partnerem páteho ženského majoru sezony The Amundi Evian Championship. Navíc jsme odstartovali nový program Amundi Woman Talent, v jehož rámci podporujeme pět evropských ženských golfových nadějí. Anebo v rámci programu Amundi Young Talent nabízíme podporu devíti nejlepším mladým francouzským hráčkám. Cílem programu je nabídnout stejnou šanci všem bez ohledu na věk, pohlaví nebo rasu. Není to navíc jen finanční podpora, chceme mladým hráčkám pomoci při přechodu ze střední školy na americkou univerzitu, kam většina z nich míří. A samozřejmě, jako v mém případě, třeba poskytnutím příležitosti v podobě divoké karty na profesionální turnaj.

„Tušili jsme, že Klára má největší odhodlání a ochotu udělat pro dobrý výsledek maximum.“

K. S.: JE TO I SOUČÁST VAŠÍ STRATEGIE ESG, KE KTERÉ JSTE SE ZAVÁZALI?

Ano, obecně se jedná o podporu mladých talentů a rovných příležitostí pro všechny. Je to filozofie, kterou zkracujeme pod písmeny ESG (Environment – dopad na životní prostředí, Social – respekt k sociálním hodnotám a Governance – aspekt prospěšnosti řízení společnosti). Naším cílem je investovat prostředky klientů právě podle těchto tří základních pravidel

F. P.: KDYŽ MLUVÍME O ZÁVAZCÍCH, BYLA PRO TEBE KARTA ZÁVAZKEM? HRÁLA JSI POD VĚTŠÍM TLAKEM – JAK SES S TÍM VYROVNALA? Byl to závazek i tlak současně. Chtěla jsem pro vás hrát co nejlépe, abyste na mě mohli být pyšní. S tím mi pomáhala hlavně rodina, můj caddie a profesní kouč, se kterým jsem před turnajem hodně spolupracovala. Když jsem se pak postavila na první odpaliště, tak jsem z hlavy dokázala dostat všechna

„JEDNOU JSEM ŠLA S TÁTOU NA TRÉNINK HLEDAT FYZIOTERAPEUTA A POTÉ, CO JSEM NĚKOLIK KLUKŮ OBRALA O MÍČ, JSEM HNED DOSTALA TŘI NABÍDKY – OD SPARTY, SLAVIE A BRANÍKU. JENŽE TÁTA ŘEKL, ŽE NECHCE MÍT DOMA OKOPANOU DČERU.“

a pokusit se tak změnit současný svět k lepšímu. Je to ambiciózní plán a je součástí naší DNA. Snažíme se měnit věci k lepšímu. Třeba podpora ženského golfu a turnaje v Évianu je dobrým příkladem toho, jak převádět slova v činy. To, co tvrdíme, také děláme. Je to podobné, jako to dělá celosvětově klub MENSA, jehož jsi členkou. Také se snaží využít inteligenci ve prospěch lidstva, a má dokonce status poradního hlasu UNESCO.

očekávání a soustředit se jen na svou hru. Podařilo se to a jsem za to moc ráda. Bylo to potvrzení, že to jde a jdeme správnou cestou. Nikdy jsem vlastně s psychikou neměla větší problémy, ale je také pravda, že jsem se kolikrát umístila druhá jen proto, že jsem pokazila poslední kolo. Až spolupráce s Petrem Žídkem mi hodně pomohla a důležitost mentální přípravy se potvrdila.

K. S.: CO VY A VAŠE SPORTOVÁNÍ? SLYŠELA JSEM NĚCO O TRIATLONU...

To bylo kdysi, když jsem byl mladší a neměl ještě rodinu. Jezdíme hodně na kole, každý víkend aspoň šedesát kilometrů, o víkendech taky běhám, 10 až 15 kilometrů. A v létě rád plavu v moři, každé ráno a večer si dám kilometr, takže triatlon

vlastně dělám dodnes. V mládí jsem dělal triatlon závodně a ročně absolvoval pět až šest závodů na krátké, olympijské trati. Mým asi nejlepším výsledkem bylo absolvovat 1,5 kilometru plavání, 40 kilometrů na kole a 10 kilometrů v běhu pod 2 hodiny a 20 minut.

F. P.: U TEBE TO ALE TAKÉ NENÍ JEN GOLF. JAKÉ DALŠÍ SPORTY JSI VYZKOUŠELA?

Pocházím ze sportovní rodiny, táta byl profesionální fotbalista, takže jsem zkusila i fotbal, ale spíš to byla gymnastika a pak přišel v šesti letech golf, který mě nejdřív učil právě táta. K tomu patří i dvakrát týdně fyzická příprava. A na víc už není čas. Teď mě ale chytlo běhání. Sice toho nenaběhám tolik jako vy, ale běhám ráda. S tím fotbalem to bylo vlastně docela legrační. Jednou jsem šla s tátou na trénink do Braníka hledat fyzioterapeuta a poté, co jsem několik kluků obrala o míč, jsem hned dostala tři nabídky – od Sparty, Slavia a Braníku. Jenže táta řekl, že nechce mít doma okopanou dceru, a z fotbalu nebylo nic. (smích)

F. P.: MĚL NA TVOJE SPORTOVÁNÍ VĚTŠÍ VLIV TÁTA, NEBO MÁMA?

JAKÉ TO JE, VYRŮSTAT VE SPORTOVNÍ RODINĚ, KTERÁ NAVÍC HODNĚ CESTUJE? Co mi oba dali, byla disciplína, oba mi ukázali, že sport není jen o talentu, ale hodně o dřině a musíte mu dát nejen čas, ale i plí. Kdo měl větší vliv? Těžko říct, oba mě ve všem podporovali – táta mě trénoval, máma vozila a teď mě vozí na turnaje oba střídavě. Z cestování s tátou za fotbalem si toho moc nepamatuji, moc jsem si toho tenkrát nevšímal.

Ani Rakouska, kde jsem se narodila, ani Skotska, kde jsme byli jen rok, a vlastně ani Dánska, kde jsem vyrůstala. Snad jen to Dánsko, kde mám dodnes pár kamarádů. Teď ale kdyby mi řekli, že se stěhujeme, tak by to asi jen tak lehce neprošlo. Co mi ale cestování dalo, je předpoklad pro cizí jazyky.

K. S.: O CESTOVÁNÍ S RODINOU ASI TAKÉ NĚCO VÍTE. JAK SE VÁM ŽÍJE U NÁS, V ČESKÉ REPUBLICĚ? UŽ JSTE JI MĚL ČAS POZNAT?

Dnes mám pocit, že jsem procestoval celý svět. Narodil jsem se v Africe, pracoval v Japonsku, Singapuru nebo Spojených státech. Teď se mi ale líbí v České republice, a když se podívám na mapu, myslím, že už jsem byl snad všude. Možná mi chybí ještě Ostrava. Znáám velmi dobře Český Krumlov nebo Olomouc, kde jsem mimochodem objevil asi nejlepší českou restauraci, což je podle mne Entrée Přemka Forejta.

F. P.: ZAPOMNĚL JSEM NA NĚCO, KAM BYCHOM MĚLI JEŠTĚ VYRAZIT?

Do Ostravy, odkud naše rodina pochází, a samozřejmě na golfová hřiště, máme jich hodně a všechna jsou nádherná. Musíte si na ně najít čas.

K. S.: TAK MĚ NAPADÁ, KDY A KDE SE NA GOLFU ZASE POTKÁME?

Počkám si na tvé pozvání. Třeba hned po dovolené. Co tedy v srpnu a na tvém domovském Albatrossu, pokud tedy budeš mít čas? Bylo by super si spolu zahrát a v našem rozhovoru pokračovat.